

DIREKTIVA (EU) 2017/2399 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. prosinca 2017.****o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu rangiranja neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventicijskoj hijerarhiji**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. dokument s uvjetima za ukupan kapacitet pokrića gubitaka (Total Loss-absorbing Capacity – TLAC; dalje u tekstu „TLAC standard”), koji je u studenome 2015. podržala skupina G-20. Cilj TLAC standarda jest osigurati da globalno sistemski važne banke (GSV banke), koje se u okviru Unije nazivaju globalno sistemski važnim institucijama (GSV institucije), imaju kapacitet za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju potreban kako bi pomogao osigurati da se za vrijeme sanacije i neposredno nakon sanacije ključne funkcije mogu nastaviti, a da se ne dovede u opasnost sredstva poreznih obveznika (javna sredstva) ili financijsku stabilnost. U Komunikaciji od 24. studenoga 2015. pod nazivom „Ususret dovršetku bankarske unije” Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim bi se omogućilo uvođenje TLAC standarda u pravo Unije do roka dogovorenog na međunarodnoj razini, odnosno do 2019.
- (2) Pri uvođenju TLAC standarda u pravo Unije potrebno je uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL”) specifičan za svaku instituciju, koji se primjenjuje na sve institucije u Uniji, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾. S obzirom na to da se TLAC-om i MREL-om nastoji ostvariti isti cilj, to jest osigurati da institucije u Uniji raspolažu dostatnim kapacitetom za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju, ta bi dva zahtjeva trebala biti komplementarni elementi zajedničkog okvira. Konkretno, Komisija je predložila da bi usklađenu minimalnu razinu TLAC standarda za GSV institucije („minimalni TLAC zahtjev”) i kriterije prihvatljivosti za obveze koji se upotrebljavaju za usklađivanje s tim standardom u pravo Unije trebalo uvesti izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, dok bi dodatak specifičan za svaku GSV instituciju i zahtjev specifičan za svaku instituciju koja nije GSV institucija te relevantne kriterije prihvatljivosti trebalo obuhvatiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ SL C 132, 26.4.2017., str. 1.

⁽²⁾ SL C 173, 31.5.2017., str. 41.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 30. studenoga 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 7. prosinca 2017.

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

Ovom Direktivom, koja se odnosi na rangiranje neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventijskoj hijerarhiji, dopunjuju se prethodno navedeni zakonodavni akti, kako ih je predloženo izmijeniti, i Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (3) S obzirom na te prijedloge te kako bi se osigurala pravna sigurnost za tržišta i subjekte koji podliježu TLAC-u i MREL-u, važno je pravodobno osigurati jasnoću u vezi s kriterijima prihvatljivosti za obveze koji se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a i poštovanje prava Unije kojim se uvodi TLAC te uvesti odgovarajuće odredbe o nastavku priznavanja za prihvatljivost obveza koje su izdane prije nego što revidirani kriteriji prihvatljivosti stupe na snagu.
- (4) Države članice trebale bi osigurati da institucije raspolažu dostatnim kapacitetom za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju kako bi se osiguralo neometano i brzo pokriće gubitaka te dokapitalizacija s minimalnim utjecajem na financijsku stabilnost i nastojalo izbjeći utjecaj na porezne obveznike. To bi se trebalo postići time da institucije stalno ispunjavaju minimalni TLAC zahtjev koji se treba uvesti u pravo Unije izmjenom Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kako je predviđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (5) TLAC standardom zahtijeva se da GSV institucije ispunjavaju minimalni TLAC zahtjev, uz određene iznimke, upotrebom podređenih obveza koje su u insolventijskoj hijerarhiji rangirane ispod obveza isključenih iz TLAC-a („zahtjev za podređenost”). U okviru TLAC standarda podređenost treba ostvariti pravnim učincima ugovora (poznato kao ugovorna podređenost), pravom određene jurisdikcije (poznato kao podređenost na temelju zakona) ili određenom korporativnom strukturom (poznato kao strukturna podređenost). Ako se tako zahtijeva Direktivom 2014/59/EU, institucije koje ulaze u njezino područje primjene trebale bi ispuniti za njih specifičan zahtjev s pomoću podređenih obveza kako bi u najvećoj mogućoj mjeri smanjile rizik pravnog pobijanja od strane vjerovnika na temelju toga što su gubitci vjerovnika u sanaciji veći od gubitaka koje bi snosili u redovnom postupku u slučaju insolventnosti (načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj).
- (6) Kako bi njihove institucije mogle učinkovitije ispunjavati zahtjev za podređenost i kako bi se na taj način olakšalo sanaciju, više država članica u svojem je nacionalnom insolventijskom pravu već izmijenilo pravila o insolventijskoj hijerarhiji neosiguranog nadređenog duga, ili je u postupku njihove izmjene.
- (7) Dosad donesena nacionalna pravila znatno se međusobno razlikuju. Nepostojanje usklađenih pravila na razini Unije dovodi do nesigurnosti i za institucije izdavateljice i za ulagatelje te bi vjerojatno otežalo primjenu *bail-in* instrumenta za prekogranične institucije. Nepostojanje usklađenih pravila na razini Unije vjerojatno bi dovelo i do narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu jer bi se troškovi koje institucije imaju zbog ispunjavanja zahtjeva za podređenost i troškovi koje ulagatelji imaju pri kupnji dužničkih instrumenata koje izdaju institucije mogli znatno razlikovati unutar Unije.
- (8) U svojoj rezoluciji od 10. ožujka 2016. o bankovnoj uniji ⁽²⁾ Europski parlament pozvao je Komisiju da iznese prijedloge za daljnje smanjenje pravnih rizika od podnošenja zahtjeva na temelju načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj, a Vijeće je u svojim zaključcima od 17. lipnja 2016. Komisiju pozvalo da, radi povećanja pravne sigurnosti u slučaju sanacije, iznese prijedlog o zajedničkom pristupu u području hijerarhije vjerovnika banaka.
- (9) Stoga je potrebno ukloniti znatne prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta, izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koje je posljedica nepostojanja usklađenih pravila na razini Unije o hijerarhiji vjerovnika banaka i spriječiti pojavljivanje takvih prepreka i narušavanja u budućnosti. U skladu s tim, odgovarajuća pravna osnova za ovu Direktivu je članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- (10) Kako bi se na najmanju moguću mjeru sveli troškovi ispunjavanja zahtjeva za podređenost i moguće negativne posljedice na troškove financiranja, ovom bi se Direktivom državama članicama trebalo dopustiti da zadrže, prema potrebi, postojeću kategoriju redovnog neosiguranog nadređenog duga koja podrazumijeva manje troškove izdavanja za institucije nego bilo koja druga podređena obveza. Kako bi se poboljšala mogućnost sanacije institucija

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁽²⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

ovom bi se Direktivom ipak od država članica trebalo zahtijevati da uspostave novu kategoriju nepovlaštenog nadređenog duga koji bi u insolventijskoj hijerarhiji trebao biti rangiran iznad instrumenata regulatornog kapitala i podređenih obveza koje nisu instrumenti regulatornog kapitala, ali ispod drugih nadređenih obveza. Institucijama bi trebalo ostaviti slobodu izdavanja dužničkih instrumenata u objema kategorijama, nadređenog i nepovlaštenog nadređenog duga. Od tih dviju kategorija, a ne dovodeći u pitanje ostale opcije i izuzeća koji su predviđeni TLAC standardom za ispunjavanje zahtjeva za podređenost, samo bi nepovlaštena nadređena kategorija trebala biti prihvatljiva za potrebe ispunjavanja zahtjeva za podređenost. Cilj je da se institucijama time omogući da u svrhu vlastitog financiranja ili bilo koju drugu operativnu svrhu upotrebljavaju cjenovno povoljnije redovne nadređene dužničke instrumente te da izdaju dužničke instrumente u okviru nove kategorije nepovlaštenog nadređenog duga s ciljem dobivanja financijskih sredstava i istodobnog ispunjavanja zahtjeva za podređenost. Državama članicama trebalo bi dopustiti uspostavu nekoliko kategorija za ostale redovne neosigurane obveze pod uvjetom da osiguraju, ne dovodeći u pitanje ostale opcije i izuzeća koji su predviđeni TLAC standardom, da samo nepovlaštena nadređena kategorija dužničkih instrumenata bude prihvatljiva za potrebe ispunjavanja zahtjeva za podređenost.

- (11) Kako bi se osiguralo da nova nepovlaštena nadređena kategorija dužničkih instrumenata ispunjava kriterije prihvatljivosti kako su opisani u TLAC standardu i kako su navedeni u Direktivi 2014/59/EU te kako bi se na taj način povećalo pravnu sigurnost, države članice trebale bi osigurati da ti dužnički instrumenti imaju izvorni ugovorni rok dospijeca od najmanje jednu godinu, da ne sadržavaju ugrađene izvedenice i da sami nisu izvedenice te da se u relevantnoj ugovornoj dokumentaciji u vezi s njihovim izdavanjem, i prema potrebi u prospektu, izričito upućuje na njihov niži red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Dužničke instrumente s promjenjivom kamatnom stopom koja se temelji na široko korištenoj referentnoj stopi poput Euribora ili Libora i dužničke instrumente koji nisu iskazani u domaćoj valuti izdavatelja, pod uvjetom da su glavnica, otplata i kamate iskazani u istoj valuti, ne bi trebalo smatrati dužničkim instrumentima s ugrađenim izvedenicama samo zbog tih obilježja. Ovom Direktivom ne bi trebalo dovoditi u pitanje bilo koji zahtjev u okviru nacionalnog prava za upis dužničkih instrumenata u izdavateljev registar obveza društva kako bi se ispunilo uvjete za nepovlaštenu nadređenu kategoriju dužničkih instrumenata predviđenu u ovoj Direktivi.
- (12) Kako bi se povećala pravna sigurnost za ulagatelje, države članice trebale bi osigurati da redovni neosigurani dužnički instrumenti i ostale redovne neosigurane obveze koje nisu dužnički instrumenti imaju viši red prvenstva u njihovu nacionalnom insolventijskom pravu od nove nepovlaštene nadređene kategorije dužničkih instrumenata. Države članice trebale bi također osigurati da nova nepovlaštena nadređena kategorija dužničkih instrumenata ima viši red prvenstva od instrumenata regulatornog kapitala i bilo kojih podređenih obveza koje nisu instrumenti regulatornog kapitala.
- (13) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno utvrđivanje usklađenih pravila o insolventijskoj hijerarhiji neosiguranih dužničkih instrumenata za potrebe okvira Unije za oporavak i sanaciju, a posebno poboljšavanje učinkovitosti *bail-in* režima, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva. Ovom Direktivom osobito ne bi trebalo dovoditi u pitanje ostale opcije i izuzeća koji su predviđeni TLAC standardom za ispunjavanje zahtjeva za podređenost.
- (14) Primjereno je da se izmjene Direktive 2014/59/EU predviđene ovom Direktivom primjenjuju na neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih na datum početka primjene ove Direktive ili nakon tog datuma. Međutim zbog pravne sigurnosti i što većeg smanjenja prijelaznih troškova, potrebno je uvesti odgovarajuće zaštitne mjere u pogledu insolventijske hijerarhije tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih prije tog datuma. Stoga bi države članice trebale osigurati da insolventijska hijerarhija svih nepodmirenih neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koje su institucije izdale prije tog datuma bude uređena propisima države članice kako su doneseni 31. prosinca 2016. U mjeri u kojoj se određenim nacionalnim propisima kako su doneseni 31. prosinca 2016. već uzeo u obzir cilj da se institucijama omogući izdavanje podređenih obveza, dio nepodmirenih neosiguranih tražbina ili sve nepodmirene neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih prije datuma početka primjene ove Direktive trebale bi moći imati jednak položaj u insolventijskoj hijerarhiji kao nepovlašteni nadređeni dužnički instrumenti izdani u skladu s uvjetima iz ove Direktive. Osim toga države članice trebale bi nakon 31. prosinca 2016. i prije datuma stupanja na snagu ove Direktive moći prilagoditi nacionalne propise kojima se uređuje rangiranje u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih nakon datuma početka primjene takvih propisa radi zadovoljavanja uvjeta utvrđenih u ovoj Direktivi. U tom slučaju samo neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih prije početka primjene tih novih nacionalnih propisa i dalje bi se trebale uređivati propisima države članice kako su doneseni 31. prosinca 2016.

- (15) Ovom Direktivom ne bi trebalo spriječiti države članice da predvide da bi se ova Direktiva i dalje trebala primjenjivati kada subjekti izdavatelji više ne podliježu okviru Unije za oporavak i sanaciju, posebno zbog prodaje njihove kreditne ili ulagateljske djelatnosti trećoj strani.
- (16) Ovom se Direktivom usklađuje rangiranje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata, a ne obuhvaća se rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji izvan postojećih važećih odredaba Direktive 2014/59/EU. Ovom se Direktivom stoga ne dovode u pitanje bilo kakvi postojeći ili budući nacionalni propisi država članica kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti i koji se odnose na rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji, u mjeri u kojoj to rangiranje nije usklađeno Direktivom 2014/59/EU, neovisno o datumu polaganja depozita. Komisija bi do 29. prosinca 2020. trebala preispitati primjenu Direktive 2014/59/EU s obzirom na rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji i posebno procijeniti potrebu za daljnjim izmjenama te direktive.
- (17) Kako bi se osigurala pravna sigurnost za tržišta i pojedinačne institucije i kako bi se olakšala djelotvorna primjena *bail-in* instrumenta, ova bi Direktiva trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. točka 48. zamjenjuje se sljedećim:

„48. „dužnički instrumenti“:

- i. za potrebe članka 63. stavka 1. točaka (g) i (j) znači obveznice i ostali oblici prenosivog duga, instrumenti koji stvaraju ili priznaju dug te instrumenti koji daju pravo na stjecanje dužničkih instrumenata; i
- ii. za potrebe članka 108. znači obveznice i ostali oblici prenosivog duga te instrumenti koji stvaraju ili priznaju dug;”;

2. članak 108. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 108.

Rangiranje u insolventnoj hijerarhiji

1. Države članice osiguravaju da u nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti:

- (a) sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog za tražbine običnih neosiguranih vjerovnika:

- i. onaj dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU;
- ii. depoziti fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji bi bili prihvatljivi depoziti da nisu bili položeni preko podružnica, koje se nalaze izvan Unije, institucija s poslovnim nastanom u Uniji.

- (b) sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog u točki (a):

- i. osigurani depoziti;
- ii. sustavi osiguranja depozita na koje su prešla prava i obveze osiguranih deponenata u slučaju insolventnosti.

2. Države članice osiguravaju da, za subjekte iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d), redovne neosigurane tražbine u njihovim nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti imaju viši red prvenstva od neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) izvorni ugovorni rok dospijeća dužničkih instrumenata iznosi najmanje godinu dana;
- (b) dužnički instrumenti ne sadržavaju ugrađene izvedenice i sami nisu izvedenice;
- (c) relevantna ugovorna dokumentacija i, prema potrebi, prospekt u vezi s izdavanjem izričito upućuju na niži red prvenstva na temelju ovog stavka.

3. Države članice osiguravaju da neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2. točkama (a), (b) i (c) ovog stavka imaju viši red prvenstva u njihovim nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti od tražbina koje proizlaze iz instrumenata iz članka 48. stavka 1. točaka od (a) do (d).

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 5. i 7. države članice osiguravaju da se njihovi nacionalni propisi kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti, kako su doneseni 31. prosinca 2016., primjenjuju na rangiranje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koje su subjekti iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d) ove Direktive izdali prije datuma stupanja na snagu odredaba kojima se u nacionalno pravo prenosi Direktiva (EU) 2017/2399 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

5. Ako je država članica nakon 31. prosinca 2016. i prije 28. prosinca 2017. donijela nacionalne propise kojima se uređuje rangiranje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih nakon datuma početka primjene takvih nacionalnih propisa, stavak 4. ovog članka ne odnosi se na tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih nakon datuma početka primjene tih nacionalnih propisa ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) u skladu s tim nacionalnim propisima za subjekte iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d) redovne neosigurane tražbine u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju viši red prvenstva od neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

i. izvorni ugovorni rok dospijeca dužničkih instrumenata iznosi najmanje godinu dana;

ii. dužnički instrumenti ne sadržavaju ugrađene izvedenice i sami nisu izvedenice; i

iii. relevantna ugovorna dokumentacija i, prema potrebi, prospekt u vezi s izdavanjem izričito upućuju na niži red prvenstva na temelju nacionalnih propisa;

(b) u skladu s tim nacionalnim propisima neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju uvjete utvrđene u točki (a) ovog podstavka u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju viši red prvenstva od tražbina koje proizlaze iz instrumenata iz članka 48. stavka 1. točaka od (a) do (d).

Na datum stupanja na snagu odredaba kojima se u nacionalno pravo prenosi Direktiva (EU) 2017/2399 neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata iz prvog podstavka točke (b) imaju isti red prvenstva kao i one iz stavka 2. točaka (a), (b) i (c) te stavka 3. ovog članka.

6. Za potrebe stavka 2. točke (b) i stavka 5. prvog podstavka točke (a) podtočke ii. dužničke instrumente s promjenjivom kamatnom stopom koja se temelji na široko korištenoj referentnoj stopi i dužničke instrumente koji nisu iskazani u domaćoj valuti izdavatelja, pod uvjetom da su glavnica, otplata i kamate iskazani u istoj valuti, ne smatra se dužničkim instrumentima s ugrađenim izvedenicama samo zbog tih obilježja.

7. Države članice koje su prije 31. prosinca 2016. već donijele nacionalne propise kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti prema kojima se redovne neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koje su izdali subjekti iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d) dijele u dva ili više različitih redova prvenstva, ili prema kojima je red prvenstva redovnih neosiguranih tražbina koje proizlaze iz tih dužničkih instrumenata promijenjen u odnosu na sve ostale redovne neosigurane tražbine s istim redom prvenstva, mogu predvidjeti da dužnički instrumenti s najnižim redom prvenstva među tim redovnim neosiguranim tražbinama imaju isti red prvenstva kao i tražbine koje ispunjavaju uvjete iz stavka 2. točaka (a), (b) i (c) te stavka 3. ovog članka.

(*) Direktiva (EU) 2017/2399 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu rangiranja neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventnoj hijerarhiji (SL L 345, 27.12.2017., str. 96)."

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 29. prosinca 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice primjenjuju te odredbe od datuma njihova stupanja na snagu u nacionalnom pravu.

2. Kada države članice donose odredbe iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se ako su nacionalne odredbe država članica koje su na snazi prije datuma stupanja na snagu ove Direktive u skladu s ovom Direktivom. U tom slučaju države članice o tome obavješćuju Komisiju.

4. Države članice Komisiji i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Preispitivanje

Komisija do 29. prosinca 2020. preispituje primjenu članka 108. stavka 1. Direktive 2014/59/EU. Komisija posebno procjenjuje potrebu za daljnjim izmjenama s obzirom na rangiranje depozita u insolventijskoj hijerarhiji. Komisija podnosi izvješće o tome Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

M. MAASIKAŠ
